

En Embedsmands ustraffede Grusomhed i Sibirien.

Nogle Aar før min Ankomst til Sibiriens østlige Hovedstad Irkutsk i Februar 1829 var en Russisk Lieutenant for en mig ubekjendt Forseelse bleven degraderet og forviist til Irkutsk. Den øverstcommanderende Militair paa Stedet, General Abramowitsch tog ham i sin Tjeneste som en simpel Tjener, og benyttede ham tillige som Skriver paa sit Contoir. Generalen havde en Tjenestepige, der var hans Concubine, og da han en Dag kom ind paa Contoiret og fandt Skriveren i en noget fortrolig Stilling med Pigen, blev han rasende og udførte sin Hevn paa følgende Maade.

I Rusland kan enhver Husbonde sende sit Tjenestetyende til Politiet med Anmodning om at lade ham tildele et vist Antal Slag paa den blottede Ryg, uden at angive Aarsagen hvorfor. Dette skeer enten med Hasselkjeppes, eller med Knut, eller med den saakaldte Plett. Denne bestaar af et Skaft af omtrent en Fods Længde; til Enden af dette er ved en Slags Spænde eller firkantet Jernring fæstet en Rem af samme Længde, en Tommes Bredde og et Par Liniers Tykkelse af haardt og stivt Læder, saadant som bruges til Trækremmer; til Enden af denne er paa samme Maade fæstet en anden og til Enden af denne en tredie af samme Længde som den første, saa at disse tre Remmer kunne lægges i Zikzak op til Skaftet, naar man vil bære Pletten i Haanden. Politimesteren Murawieff viste mig en Gang et Exemplar af dette Torturredskab. Synderens Ryg blottes, hans Hænder heises op mod en Pæl og en Kosak bearbejder hans Ryg med slag af disse Remmer. Naar Slagene føres i skraae Retning mod Legemet, sønderrive de skarpe Kanter af Remmene først Huden og borttage efterhaanden hele Stykker af Musklerne, indtil ved en Mængde Slag undertiden Ribbenene og Rygraden ere blottede.

Den ulykkelige Skriver blev nu saaledes tildeelt hundrede Slag, indtil hans hele Ryg var et blodigt Saar. For at forøge Smerten blev han derpaa løsladt, den blodige Ryg bestrøget med Olie, og han fik et Par Dages Frist, for at Saarene skulde begynde at suppurere, og derpaa atter tildeelt samme Antal Slag paa nyt. I denne Tilstand blev han, klædt i en tynd Lærredskittel og ledsaget af et Par Kosakker, sendt tilfods til Fabrikken Telma, omtrent 9 Norske Mile fra Irkutsk i en Kulde af 20 Grader Reaumur. Følgen var, at der under denne smertefulde Vandring gik Koldbrand i Saarene og at han døde ved Ankomsten til Telma.

Uagtet man i Rusland er vant til at se Grusomheder udøvede af høiere Embedsmænd, vakte dog denne Handling almindelig afsky. Selv Generalgouverneuren, den godmodige Levinsky, havde under fire Øine yttet sin Uvillie derover til Lægen Dr. Kruhse; men Barbaren gik uantastet og med fræk Mine omkring i Selskaber. I et Selskab faae jeg engang hans med et stort Skjæg bevoxede glubske Ansigt. Det foragtelige Blik, hvormed han betragtede min ringe Person, da mit Navn blev nævnet, kan jeg ikke glemme.

Man rører i Rusland ikke gjerne ved en høi Rangsperson. En Gouverneur i det sydlige Rusland ved det sorte Havs Bredder havde høiligen forurettet en Mand af en ringere Rang, som ytrede, at han vilde sende en Klage derover til Keiseren. Gouverneuren svarede med Haan: "Gud er i Himmelen, Keiseren er i Petersburg, men her er jeg!"

Hansteen